

til Stede for, at Udlandet ikke vil anerkende de truffne Foranstaltninger som fyldestgørende, og at der som Følge heraf fra Udlandets Side udstedes Indførselsforbud, paa hvis Omfang og Varighed den danske Regering ofte ikke vil kunne gøre nogen Indfyldelse gældende.

Da det imidlertid kan være Tvivl underkastet, hvorvidt fornævnte Lov af 25. Februar 1876 sammenholdt med Bestemmelserne i den ligeledes citerede Lov af 14. April 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene samt i Lov af 27. Maj 1908 om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m. afgiver absolut Hjemmel for Udførselsforbud i det Omfang, som her omhandles, har man

fundet det rigtigst at foreslaa tilvejebragt ubestridelig Hjemmel for Regeringen til i Tilfælde af Udbrud af visse ondartede smitsomme Husdyrsygdomme her i Landet, og saafremt det maatte skønnes nødvendigt, at forbyde Udførsel herfra Landet af Produkter af Husdyr samt Hø og Halm og andre Genstande, hvorved Smitte fra Husdyrsygdomme vil kunne forplantes.

Ved en betimelig Benyttelse af en saadan Bemyndigelse formener man at kunne undgaa, at der fra Udlandets Side udstedes langvarige og hele Landet omfattende Indførselsforbud, hvorved der vil kunne foraarsages Landet Tab, hvis Omfang ikke nærmere behøver at paavises.